

[Juul-Madsen.]

Det mest eksorbitante i denne lovgivning vedrører brandskade, hvor der jo ikke er tale om et salg. Der er der tale om, at man skal svare skat af en indtægt, man ikke har haft. Ministeren siger så, at her vil han vise sig særlig venlig, og derfor har han stillet et ændringsforslag, som går ud på, at i tilfælde af en sådan skat som følge af brand kan man søge afdragsfri henstand indtil næste ejerskifte, og det er selvfølgelig også en hjælp, men det er kun en hjælp af begrænset størrelsesorden. En sådan brandhærget ejendom pålignes en prioritet på 250.000 kr. i mit eksempel og en årlig renteudgift på 20.000 kr., og så falder hammeren, når ejendommen sælges. I betragtning af, at brandskader ikke i dag er beskattet, og at man nu kommer med et skatteforslag af denne karakter, så kan man jo godt sige, at finansministerens ændringsforslag gående ud på en afgiftsfri, men ikke rentefri henstand er en lempelse, men det er en lempelse af den karakter, der nok er tænkt på, da en forfatter, hvis navn jeg ikke husker, formede en kendt sentens — det står bl. a. på væggen ude i Vandrehallen — : Gud mildner luften for de klippede får. Det er en lempelse, som er en lempelse i forhold til et forslag, som er urimeligt over for ejendomsbesidderne og vil skabe store, store vanskeligheder i forbindelse med genopbygning af en nedbrændt ejendom.

Endvidere må jeg pege på, at den lovgivning, som her søges presset igennem, og som altså taget under ét yderligere skærper skatten på salg af fast ejendom og nu altså også indfører skat på skadeserstatninger, jo har en virkning, som jeg godt ved ministeren ikke er meget for at drøfte, men en virkning, som man ikke kommer uden om, nemlig at jo mere man beskatter fast ejendom ved salg — om det så er den ene eller den anden form for salg — jo dyrere bliver fast ejendom også. Det er en naturlov, at når man lægger skat på en vare, så bliver den dyrere. Denne naturlov gælder også handel med fast ejendom. Derfor er disse forslag ulykkelige, også af den grund at de vil være med til at presse ejendomspriserne i vejret. Sælgeren vil prøve i et vist omfang at søge sig friholdt, og derfor vil disse forslag medføre øget prisstigning både på jord og på ejendomme her i landet. Dermed vil man vanskeliggøre generationsskiftet og vanskeliggøre hele den problema-

tik, der ligger bag ved det meget vigtige spørgsmål om fleksibilitet i dansk erhvervsliv. Derfor kunne der meget vel have været grund til, at der havde siddet et sagkyndigt udvalg med repræsentanter fra erhvervslivet sammen med politikere, der gennem længere tid havde behandlet disse forslag. Når dette ikke kunne lade sig gøre, så kunne man i det mindste have forventet, at folketinget, og hermed først og fremmest skatteudvalget, havde fået en rimelig tid til at behandle disse problemer.

Jeg skal endvidere gøre opmærksom på, at finansministerens forslag jo også rejser hele spørgsmålet om, hvorledes man fra det offentliges side indskyder en prioritet i fast ejendom. Hvor skal denne prioritet stå? Hvad skal den rykke for? I hvilket omfang kommer den i konflikt med optagelse af almindelige reallån, optagelse af kassekreditter, udvidelse af låntagning osv.? Det skylder den højtærede finansminister os et svar på, og det kan måske komme i dag eller i forbindelse med udvalgsbehandlingen mellem anden og tredje behandling.

Jeg må til slut betegne dette lovforslag som direkte erhvervsfjendtligt. Det vil modvirke opsparingen i fast ejendom, det vil udhule erhvervslivets finansieringsgrundlag, og det er et nyt indgreb i den private ejendomsret. Jeg betragter forslagene som et knæfald for den yderste venstrefløj i socialdemokratiet og for SF. Det konservative folkeparti kan derfor ikke medvirke til dette lovforslag, men af hensyn til en række uafklarede spørgsmål — og da jeg ved, at der i øvrigt kommer henvendelser udefra til folketingets skatteudvalg — skal jeg anmode om, at dette forslag går til udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling.

Jens Foged: Næsten hver gang jeg betræder denne talerstol vedrørende lovforslag, hvori der er tale om afskrivningsregler og deslige, har jeg brugt udtrykket, om vi dog ikke snart kan få nogle mere tidløse love. Det gælder også engangsskattelovene.

Det er ikke rimeligt, at afskrivningsregler, som finansministeren nu også bebuder skal ændres, og engangsskattereglerne, som ifølge det foreliggende lovforslag skal ændres, kommer ud for en sådan karruseltur, som der her er tale om. Når vi har en borgerlig regering,